

РЕШЕНИЕ

№ 12473

гр. София, 20.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **10781** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 64, ал. 7 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Н. В. В. с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място] 1421, [улица], ет. 1) срещу Разпореждане от 16.10.2023 г., издадено от Д. И. Х., на длъжност к.о. при ОСПС – СДВР. Същото е издадено на основание чл. 64 ЗМВР, като на оспорвания е разпоредено: 1. Да не изпълнява протестни прояви на територията на Столична община (СО), без да има документ, удостоверяващ, че компетентните служители в СО са запознати с тези прояви (входящ, изходящ номер, подпис, печат или друго удостоверяващо действие за тяхното запознаване). 2. Да не нарушава законите на РБ и 3. Да не нарушава ОР.

Жалбоподателят оспорва административния акт, като твърди, че същият е издаден при противоречие с основни права, гарантирани от Конституцията на Република България (КРБ), при неспазване на установената в закона форма, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при противоречие с материалноправни разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Иска да бъде отменено разпореждането и да се присъдят разноски. В съдебно заседание жалбоподателят иска съдът да отмени процесното разпореждане въз основа на аргументите в жалбата и в допълнението ѝ, както и предвид събраните доказателства. Уведомил е органа навреме по електронен път, общодостъпен, не е необходимо да се изисква на хартиен носител.

Ответникът оспорва жалбата, в писмени бележки аргументира законосъобразност на разпореждането. Иска съдът да остави без уважение жалбата. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност.

Жалбата е подадена е в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 64, ал. 7 от ЗМВР, от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесния акт като негов адресат и който акт подлежи на съдебно оспорване, в частта му по т.1 – разпореждащо по същество жалбоподателят да преустанови проявата с указанието „Да не изпълнява протестни прояви на територията на Столична община, без да има документ...“ . Следва да се има предвид, че разпореждането в частта му по т.2 и 3 представлява предупреждение по чл.65 от същия закон и не подлежи на самостоятелно обжалване.

Поради това жалбата е процесуално допустима по отношение на разпореждането, в посочената част по т.1 и следва да се разгледа по същество:

Съдът като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени и гласни доказателства, приема за установено следното:

Съгласно докладна записка от 02.11.2023г. към разпореждането на 16.10.2023 г. около 07:10 часа в [населено място], [община], област Столица-град, автопатрул (АП) 1513 от ОСПС – СДВР, (назначени съвместно ответника к.о. Д. Х. и к.о. Ц. И. в група 01 на 4 сектор при ОСПС – СДВР като АП – 1513 за времето 07:00-19:00 часа), в състав к.о. Д. Х., ответник по жалбата, и к.о. Ц. И., служители в 01 група на 04 сектор към отдел „Специализирани полицейски сили“ при СДВР, са изпратени от ОДЦ-25 на статуята на С. на [улица]и [улица]относно вишка до самия монумент. Там установяват вишка МАН с рег. [рег.номер на МПС] с водач Х. В. Д., Н. В. В. и Р. Г. С.. На проведена беседа жалбоподателят им обяснява, че на 13.10.2023г. е заявил провеждане на протест-митинг – поставяне на черна лента на очите на статуята. Контролните органи не приемат показаното им уведомление, поради липса на вх. номер, подпис, печат от СО, с което да се удостовери,че общината е уведомена. Съставени са АУАН за изтекла застраховка ГО на автомобила и за навлизане на тревните площи на вишката, а на жалбоподателя В. се посочва м докладната записка, че е съставен протокол по чл.64 от ЗМВР да не изпълнява въпросния митинг протест без да бъде уведомена Столична община по надлежния ред.

На същата дата 16.10.2023г., в 07:40 часа к.о. Д. Х. е издал обжалваното писмено разпореждане по чл. 64 ЗМВР с предварително изпълнение на основание на чл. 60, ал. 1 АПК, като на оспорващия му разпоредено да не изпълнява протестни прояви на територията на СО, без да има документ, удостоверяващ, че компетентните служители в СО са запознати с тези прояви (входящ, изходящ номер, подпис, печат или друго удостоверяващо действие за тяхното запознаване), да не нарушава законите на РБ и да не нарушава ОР.

Разпореждането е връчено на жалбоподателя срещу подпис, видно от разписката, включена в същото.

По делото е представено уведомително писмо от Н. В. В., с което той на основание чл.11 от ЦСММ официално уведомява, че в периода от 00:00 ч.на 14.10.2023г. до 24:00 ч. на 12.11.2023г. възнамерява да започне подготовка на протестни прояви на територията на Столична община, в това число временна визуална трансформация на статуята на С. с рег.№ от 13.10.2023г. в поддържания общински Контактен център, Столична община.

По делото са събрани и свидетелски показания от Р. С.. Същата заявява, че й е

известно събитието на 16.10.23 г., пред статуята на С. до пл. „Света Неделя“, на което била заедно с жалбоподателя. Когато дошли полицейските служители жалбоподателят вече се бил качил на вишка, за да стигне до върха на статуята и да върже черна препаска на очите ѝ. Представили се, легитимирали се от 03 РУ СДВР, а след това имало и полицаи от общинска полиция. Казали на жалбоподателя да свали вишката и да прекрати мероприятиято, без да изложат и да се аргументират защо. Тя от своя страна нищо не правила, освен като свидетел заснемала всичко, което се случва. В този момент жалбоподателят се подчинил на полицейското разпореждане с идеята да покаже документите, с които разполага относно законността на това мероприятие. На полицейския служител показал, включително и от телефона си датата на пускането на заявлението за това мероприятие на СО. Той можел да се убеди лично в датата, часа и това, че действително е подадено такова заявление, тъй като е изпратено по електронен път. Освен че доказал, че е спазил закона и че СО е била уведомена, след това надълго и нашироко му разказал какви са задълженията на органите на реда по отношение спазването на този закон, и какви биха били санкциите за лица, които пречат на изпълнението на незабранени по този ред мероприятия. Полицейският служител настоявал жалбоподателя да му занесе в СДВР на хартия документите, които му показал на телефона си. Не пожелал да обърне внимание на цитираните законови разпоредби и всичко това бил спокоен, без да има ескалация между двете страни. Полицейският служител му казал, че ако продължи да изпълнява мероприятиято, без да ги занесе на хартия, въпреки че ги видял, ще подлежи на санкция. Това се случило между жалбоподателя и полицейския орган и съответно това нещо тогава се е дало, това разпореждане устно се е дало. При предявяване на уведомително писмо, подписано с ел. подпис, което е показал на полица свителката потвърждава, че жалбоподателят показвал от телефона - уведомително писмо, депозирано на л. 54 от делото. Жалбоподателят се обърнал към служителите от общинска полиция да потвърдят получаване на това уведомително писмо, като полицейският служител отказал да приеме такава информация. Полицаят казал, че не му е достатъчно в цифров вид, трябва да му даде и на хартия.

При така установените факти настоящият съдебен състав на Административен съд – София-град, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Оспореното разпореждане е издадено от компетентен орган – Д. И. Х. на длъжност к.о. при ОСПС – СДВР, като по делото няма спор, че същият е полицейски орган по смисъла на чл. 56, ал. 1 във вр. с чл. 57, ал. 1 ЗМВР. Компетентността на полицейския орган да издават разпореждания от вида на оспореното в настоящото производство произтича пряко от разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗМВР.

Не се установяват съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосноват отмяна на акта на това основание. Съобразена е специалната разпоредба на чл. 64 от ЗМВР, като разпореждането е издадено във връзка с изпълнение на възложените на ответника в качеството му на полицейски орган функции по ЗМВР, като разпореждането е връчено на адресата му срещу подпис.

Налице са обаче основания за незаконосъобразност на разпореждането по чл. 146 т.2 и т.4 от АПК - не е спазена изискуемата форма и е в противоречие с материалния закон. Доколкото в твърдения като приложим към проявата на жалбоподателя Закон за

митингите, събранията и манифестациите (ЗМСМ) не са въведени специални правила, приложими са общите изисквания относно формата и реквизитите на полицейските разпореждания, уредени в чл. 64, ал. 5 от ЗМВР. В случая не е спазено изискването по т. 3, според което следва разпореждането да съдържа описание на фактическите основания за издаването му.

В обстоятелствената част на разпореждането за изпълняване на протестни прояви на територията на СО не са описани фактически констатации относно протестна проява, която е основание за издаване на разпореждането както изисква разпоредбата на чл. чл. 64, ал. 5 т. 3 от ЗМВР

Налице е и нарушение на изискването за форма по чл. 64, ал. 5 т. 4 от ЗМВР. Според тази разпоредба разпореждането следва да съдържа разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението. В случая не е определен срок за изпълнение на разпореждането.

Наред с това органът не е приел като документ, удостоверяващ уведомяването на кмета на СО за проявата, подаденото чрез контактния център на СО уведомително писмо с рег.№ 48811/13.10.2023г. и изобщо не го е обсъдил и взел предвид при преценка на ситуацията. Поради това разпореждането в частта си по т.1 не съответства на фактическата обстановка по случая и не държи сметка за наличие на уведомяване по електронен път, което също е в писмен вид и преди проявата. Поради това разпореждането, налагащо в т.1 преустановяване на проявата на жалбоподателя на посочената дата, по начина и при обстоятелствата при които е дадено, е в противоречие с материалния закон, конкретно чл.11 от ЗМСМ.

По аргумент от съдържанието на разпореждането, без да е налице изложена в него фактическа обстановка и предвид описаното в докладната записка, следва да се има предвид, че полицейският орган е приел, че проблемът с проявата на жалбоподателя е изобщо неупредомомяването на СО и не е посочил друго във връзка с нея, например дали е в съответния срок и отговаря ли на изискванията на закона. Доколкото такова уведомяване обаче е налице и липса опровергаването му като такова по чл.11, то разпореждането се явява необосновано от фактите. Отделен е въпросът доколко такава проява попада в приложното поле на ЗМСМ, но в случая разпореждането в т.1 е дадено именно поради липса на уведомяване на кмета на общината, не и че нарушава например обществения ред, общинската собственост или друго, поради което съдът обсъжда законосъобразността на т.1 от разпореждането единствено в този контекст, посочен от ответника в акта му.

Воден от горното, съдът приема, че оспореното разпореждане по т.1 е незаконосъобразно на посочените основания, поради което по подадената жалба и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК следва да се отмени в тази част.

По повод направеното искане и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, при съобразяване и с възражението за прекомерност, ответната страна следва да заплати на жалбоподателите разносните по делото, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК, но за адвокатското възнаграждение в намален размер – 750 лв., предвид липсата на фактическа и правна сложност на случая и съгласно минималния размер определен или общо с държавната такса 760 лв.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане от 16.10.2023 г., т.1, издадено от Д. И. Х., на длъжност к.о.

при ОСПС – СДВР.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Н. В. В. [ЕГН] сумата от 760 лв. (седемстотин и шестдесет лева) разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: